

סגן גברון פנחס
985000

בן רוזה ואלפרד

נולד ב- ט' תמוז תש"ח 16.7.1948

התגייס לצה"ל באוגוסט 1966

שרת בגדוד "ברק" (12)

נהל ב' י"ח תשרי תשל"ד 14.10.1973

במלחמת יום הכיפורים.

פנחס גברזון

פנחס, בן רוזה ואלפרד, נולד ביום ט' בתמוז תש"ח (16.7.1948) בעיר צ'סקי טשין שבצ'כיה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תש"ט (1949). לאחר שלמד בבית-הספר הייסודי "תל חי" ובבית-הספר התיכון-עירוני ה' בחיפה, סיים לימודים-משפטים באוניברסיטת תל-אביב והוסמך כבוגר-משפטים. פנחס היה תלמיד שקדן וצמא-דעת וכל שרכש השכלה, כן גדרה להיפוטו ללמידה עוד. ולאחר שהוסמך כבוגר-משפטים, נרשם ללימודים בפקולטה למדעי-המדינה באוניברסיטת חיפה. אף שהצטיין בלימודים, היה ענווֹן ולא ניסה להתחדר בידיעותיו. הוא היה חבר בתנועת "הצופים", השתתף בפעילויות בקביעות וברבות-הימים גם הדריך במסגרת התנועה. בתקופת לימודיו התיכוןיים השתתף בקורס מ"כים של הגדרני. טוב-לב היה, נחבא אל הכלים, ענווֹן, נעים-הילכות ואהוב על מכריו ועל חברי, שכינוהו בשם-חיבה "פיני". מטבעו הצטיין בנחישות וברצון עז ולפנוי גיוסו (בגלל כוונתו להתנדב ליחידה מובחרת) עשה לשיפור כושרו הגוף עלי-ידי ריצות מושכנת למרחקים ארוכים בשעות הערב, בתום יום-לימודים ארוך. בתקופת לימודי האקדמיים, זכה במכרז לתפקיד רוכז-סטודנטים לענייני מילואים וניהל מאבקים קשים למען חברי. כן היה פעיל במסגרת "התנועה למען יהודי ברית-המועצות" ועורר את חברי לצאת להפגנה גדולה למען שחורתה של סילווה זלמנסון. לעומת זאת סייר בעסוק בפעילויות פוליטית במסגרת ארגון הסטודנטים. הוא הרבה בקריאות ספרים והקדיש הרבה זמן הפנו להאזנה למוסיקה, ואף ניגן בכינור, בגיטרה ובחצוצרה בתצמורות בית-הספר ובתצמורות-הנוער העירונית. בתקופת לימודי האקדמיים נחלץ לעזרת אביו בניהול מפעל פלסטיקה, מבלי לנטוш את לימודיו. על-אף עומס העבודה הרוב בשעות היום והלימודים בשעות-הלילה, ראה ברכה רבה שני תחומי פעילותו ותרם במידה ניכרת לקידום המפעל ואכן, התוצאות החיוביות נכרו עוד בחיי.

פנחס גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1966 והתנדב לחיל-הצנחים. לאחר סיום הטירונות ולאחר שהשלים קורס-צניחה, סיים קורס-קצינים, על-אף שבמהלכו נאלץ להפסיק את השתתפותו בגל מחלת. אחרי שהשתלם בקורס-שלישים, הוצב ביחידתו בתפקיד שליש-גדי והוענקה לו דרגת סגן. ביחידה קנה לו שם של קצין טוב ובעל ידע מ文化底蕴 רב, ומפקדו אמר עליו: "הוא מתמסר לעבודתו ומוגלה יוזמה, בעל כושר ארגוני רב ורצון בן להצלחה במבצע המשמעות שהוטלו עליו". חברו-לנסק הגדרו כ"קצין חישיר ולוחם מעולה". במלחמות ששת-הימים השתתף בקרב האכזרי על מוצב "על-י-מנטר" שברצעת עזה ועברו עליו שם חוויות קשות. בתום תקופה השירות-החוובה שלו התנדב להמשיך בשירות-קבוע. תמיד הקפיד שלא להציג את חוריו; לא הרבה לספר על קשייו כדי שלא להזכיר ולא לדבר גם על הישגיו ופעולותיו, ומתוך צניעות.

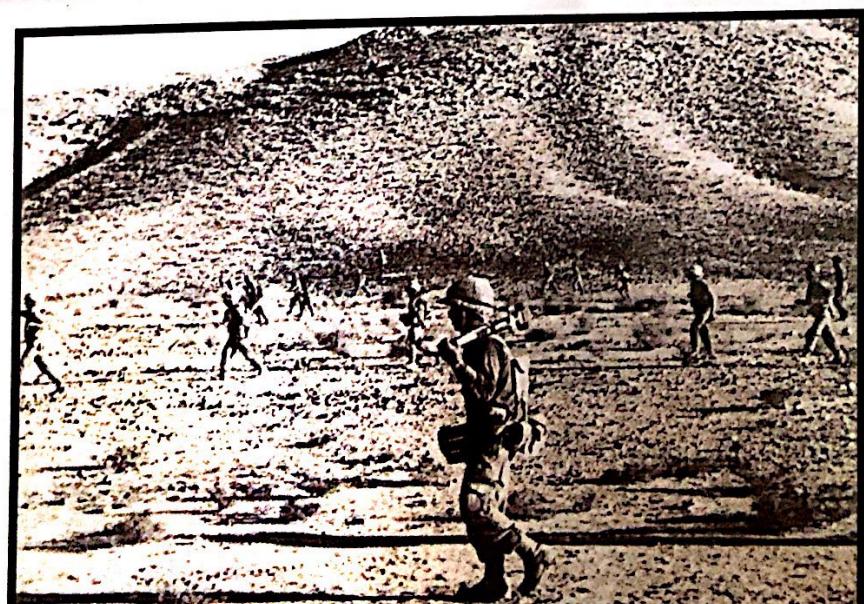
במלחמת יום הכיפורים התנדב פנחס להילחם בשורות חטיבת "גולני", אף שלא קיבל צו-קריאה. הוא הצטיין באומץ-לב וברוח-התנדבות בכל-שלבי הלחימה. ביום י"ח בתשרי תשל"ד (1973.10.14), בשעת קרבות באזור מזור מזוזעט בית ג'אן ברמת הגולן, ביקש המפקד מתנדבים לפעולה מיוחדת, לשם חיסול חולית אויב מצויה בטילים שהציגו מארב בצומת. פנחס התנדב לצאת למשימה, ובמהלכה נפגע באש-צלף ונ נהרג. הוא הובא למנוחת-עלמים בבית-העלמין הצבאי בחיפה. השאיר אחריו הורים ואח. על אומץ-לבו, רוח-התנדבות וההקרבה שגילה בליחימתו, הוענק לו ציון לשבח מטעם הרמטכ"ל.

במכtab-תנחים למשפחהו כותב מפקדו: "פנחס נלחם באומץ-לב ובעוז-روح הוא היה מהמובחרים שבקצינים הלוחמים בגודו. היה קצין מסור, תכליתי, אהוב על חבריו ועל פקדיו".

משפחהו הוציא לאור ספר לזכרו ובו דברים על דמותו; כמו כן תרומה כסף להקמת קרן-מלגות על-שםו בבית-הספר התיכון-עירוני ה' בחיפה; משפחתו ומכריו הקימו לזכרו אנדרטה, שהוקמה ביערות-הכרמל.

'יה זכרו ברוך'

באיםוניים

הקרב בו השתתף ונפל פנהס זיל

קרב הבקעה בחזית הצפון (11 עד 24 באוקטובר 1973)

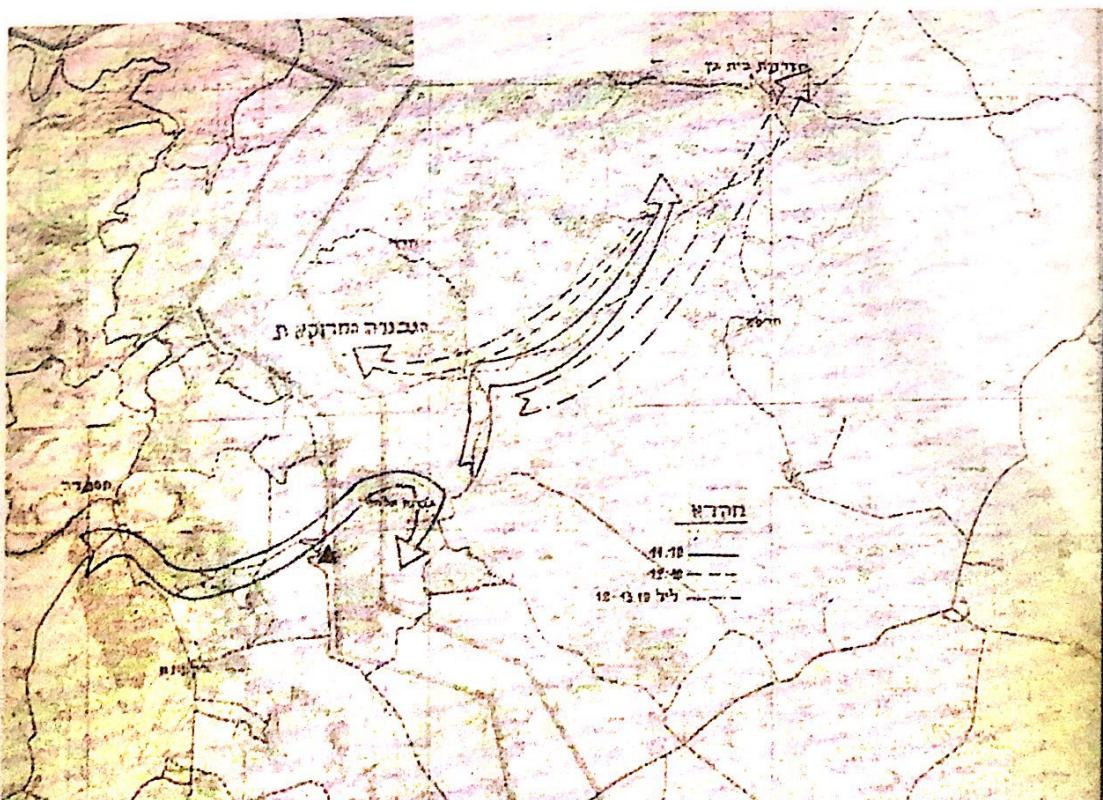
ב-11 באוקטובר 1973, בהמשך לתקפה הנגד שהביאה צה"ל לשיטה מלאה על רמת הגולן (10-8 באוקטובר 73), פתחו כוחות פיקוד הצפון בקרב הבקעה גדול לשטח סוריה. היה זה "מאםץ עיקרי" של צה"ל בחזית הצפון, שנועד לפתח שלב חדש במלחמה וכפיפת הפסקת אש על סוריה. לאחר ריכוך אויריארטילרי כבד על הקו הסורי הקדמי בוצעה התקפה דו אוגנדית מדורגת. ראשונה הבקעה אוגדת רפאל איתן עם לוחמי חטיבת גולני ועם לוחמי חטיבת 7 בציר גיבטה אל-ח'ישב - מורתע בית ג'ן. מיד אחריה הבקעה אוגדת דן לנר בגזרת ח'ין ארינבה, על הכביש הראשי ("ציר אמריקה") לכיוון دمشق.

קרב הבקעה ארך יומיים (12-11 אוק'), ובמהלכו הובקע המהלך הסורי ונכבר שטח גדול עד מורתע בית ג'ן - תל א-শמס - תל ענתר - כוחות אוגדת איתן עמדו להמשך בתנופה לעבר מערכי סאסא, וכוחות אוגדת לנר היו בתנועה לעבר מחנות נג'ר, אך המשך התקיפה בוטל בשל הופעת כוח שריון עירקי באגף הדドומי של כוחותינו.

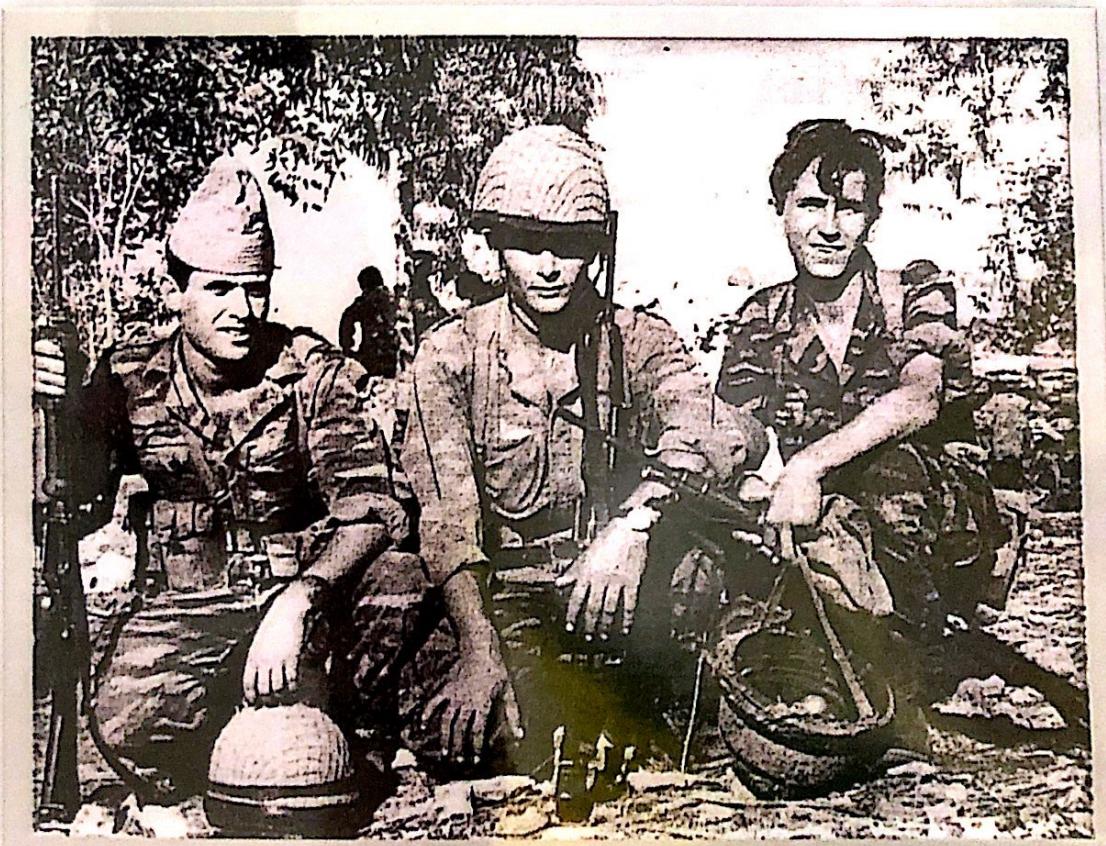
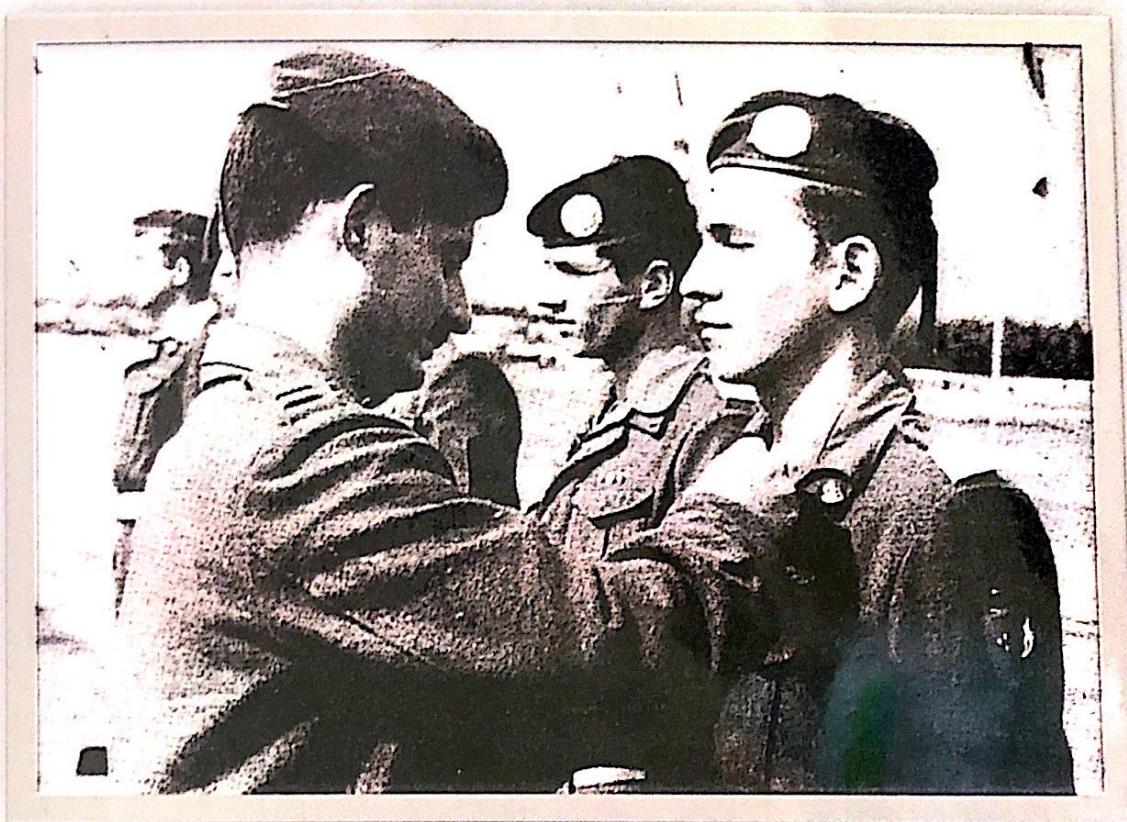
הופעת חילות המשלוח הירקניים והירדנים בגזרת תל ענתר - כפתה על כוחותינו הערכות מחודשת. אוגדת לנר תוגברה בחטיבת שריון 205 בפיקוד יוסי פלד ונערכה לתגובה הירקנים, שקיבלו סייע אויריארטילרי סורי. ב-13 באוק' התפתח קרב יום יומם ע"י כוחותינו, והכוח הירקי ספג אבדות כבדות. באותו יום הופסקה גם התקדמות אוגדת איתן לעומק השטח הסורי, וחילוי גולני נערכו עם כוחות השריון קטנים במקומות שלוטיים בגזרת סאסא - מורתע בית-ג'ן, לבליית התקפות נגד צפויות. במשך שבוע ימים (14-21 אוק') נערכו קרבות מקומיים בגזרת שוניות של המובלעת הסורית. כל התקפות הנגד של הסורים (בגזרת מורתע בית ג'ן) ושל הירקנים והירדנים בדרום המובלעת נהדףו. יתרה מזאת, כוחות מאוגדת לנר הרחיבו את שליטותם ע"י כיבוש הتلלים ענתר ועלקיה, ואח"כ נקבעו שטחי מפתח נוספים להגנת ה"מובלעת", תל א-שמס (14-12 אוק') ואום בטנה (19 אוק'), חילוי גולני המשיכו להחזיק במורתע בית ג'ן, בגזרת חדר, בתל אחמר, ובצומת חדר. גード הטירונים שהה בכפר רפואי בלב "המובלעת הסורית".

מזרעת בית ג'אל-

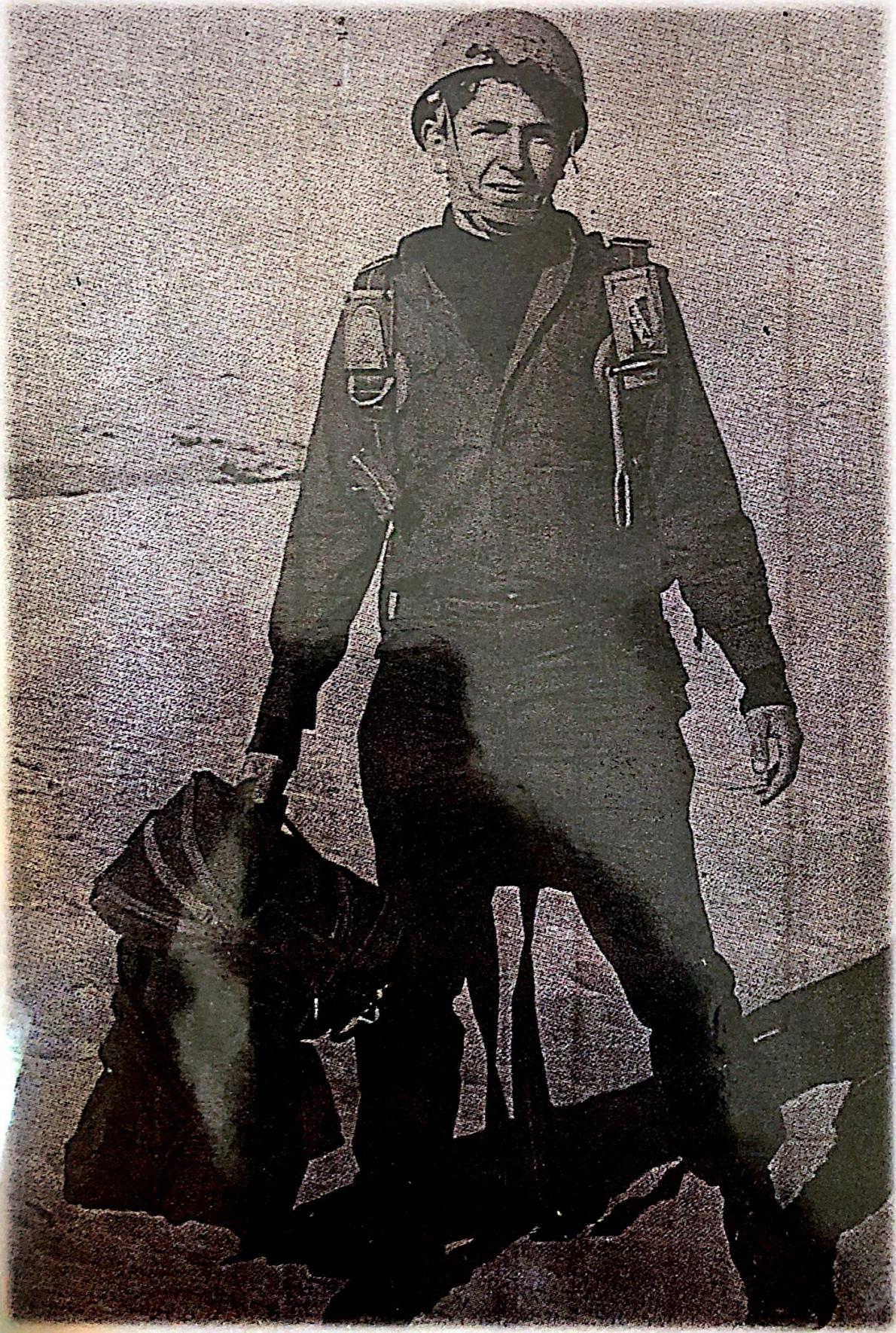
האזר בָּרוּ נְפָלָ פְּנַחַס זְיִילָ

תמונות מתקופתו הצבאית

בשירותו הצבאי

הנני לציין לשבח את : —

סגן גברון פנחס ז"ל

על גילוי אומץ-לב ודבקות במשימה.

להלן תיאור המעשה : —

סגן פנחס גברון ז"ל הצליר לגדוד שנלחם ברמת-הגולן. ביום הרביעי למלחמה, בהתקפת-הנגד השנייה של הסורים על „مزעט בית-גיאן“, הסתער עט שני חבריו על בית שמנו ירו 3 אנשי קומנדו סוריים, וטיהר אותו.

לאחר-מכן הצליר אל ה-מ"פ כדי להסתער על חולית א.פ.י.ג.'י, שאימנה על הבית. במהלך החסתערות נהרג מכדור של צלף. במשיו אלה גילה סגן פנחס גברון ז"ל אומץ-לב, ודבקות במשימה.

מרדכי גוז, וביאלוך
ראש המטה הכללי

תש"י תשל"ו
ספטמבר 1975

דעת המטה היבלי

מסמיך בזאת

את

דזעך גברין פְּרָחָה ח'י'יר ח'ל ס'ס' דינ'ר ס'ס'ר

শস্ত্ৰৰ কুৰস ক্ষিণ্ডিম

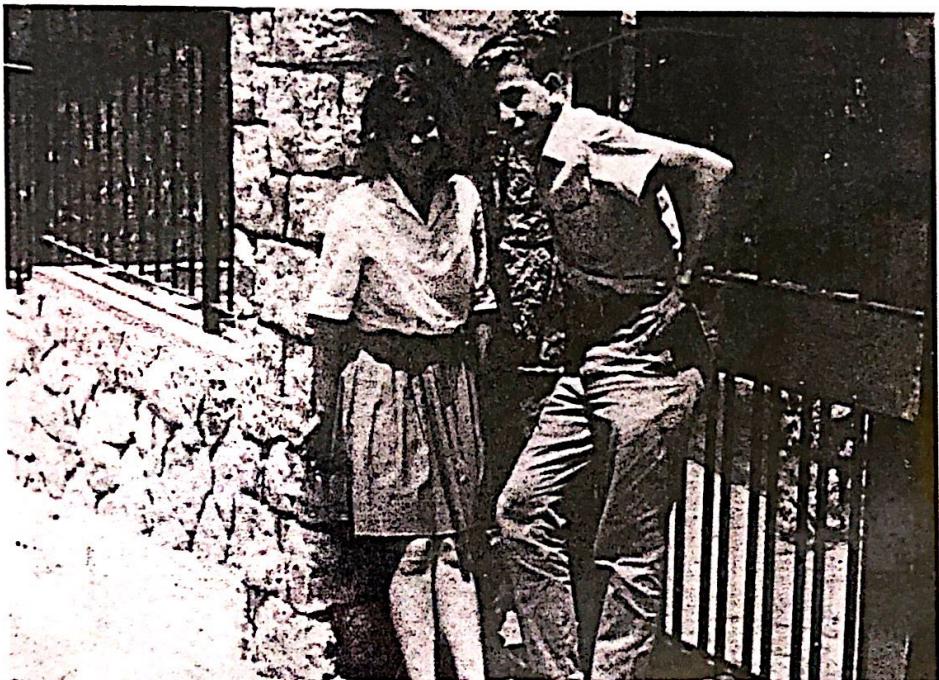
מחוך מס' 68 בתאריך 22 מ' 68

להיות

ক্ষিণ্ড বঙ্গাহনা লিশ্বাল

רמאנ'ל

תמלוכות מהחיים של פנחס ז"ל

לזכרו של פנחס זיל

יום שישי בעחריימ, במרכזי הכרמל, ליד קפה "פאר", מתאפסים התיכוןיטים, לאחר יום לימודיהם. מדברים על בחורות ובחרות, הלימודים והתנוועה. אלה שכבר סיימו את ביה"ס היו באים לשם מהצעבא, לפגוש, לדראות ולהראות. היהינה קען עט כוותה אדרמה, מבט נבר מעט, שבא הביתה לששי-שבת ישר מהרצועה. בידו — עטופ בנייר עיתונו — היה כידון ישן חלוד של רובה. "אחרי טיפול, יכנס לאוסף שבבית" — כך אמר. מרשימים: צנחן, בוגר, חיל ו��ן בתיכון ערדין.

חלפו שנתיים וגם אננו בצעבא. בחונשת ששי-שבת יורדים מה"טרמן" במרכזי הכרמל וצעדים בגאותה מדים. תג כומתה לעבר המפגש ליד תיבת המכתיים האדרמה אשר לפני קפה "פאר". בדרך שוב נגשים באותו מבט נבר ותמים, באותה כנות עם חירות מסכיר פנוי, המקדים בשלום לבבי.

יום הבפורים תשלא

"עקב שוד בונבון"
ת. בונבון

הפעם הוא ב"zionיל", עם מכתבה שחורה תחת בית השוו. הוא חוזר מהלימודים באוניברסיטה וממזרח הביתה. אננו מחליל-פim חיות ומספרים איש על עצמו עד שמניע האוטובוס. ושוב אומרים שלום ונפרדים — עד לפגישה המקרית הבאה.

חלפה שנה: עברה ברעם מלחמה מריה ואפורה וילדיים מו-ביס מאובקים מוכחייו של אל הנקמות מתקცעים בחדרים ועצובים, גוחים במתגעלים מזור ה"טרמפים", המובילים בתמיד למרconi הכרמל. בצד מהסס, כפרפרים אל נר, הם נקבצים סביב אותה חיבת הדואר האדרמה שמול קפה "פאר", עומדים שות-קום, סופרים את הפצעים ומונים את החסר. בינויהם מצוים באלה שאינם יותר. גם הוא. אותו אחד עם החירות המבויש קמעה באילו מבקש סליחה. האוטובוס עתר בחריקה בחתינה שהם עומדים ושותלטם. אין מי שיאמר מהר "שלום להתראות" — אין אמא מהכח בבית. ובפתח הדלת איש כבר לא עלה ומצלצל בפעמך. האווטס' בבית מעלה חלווה של כאב ופינוי. איןנו ואין מי שישביד ואין מי שינחם.

שורייל שלוי (שרוי)

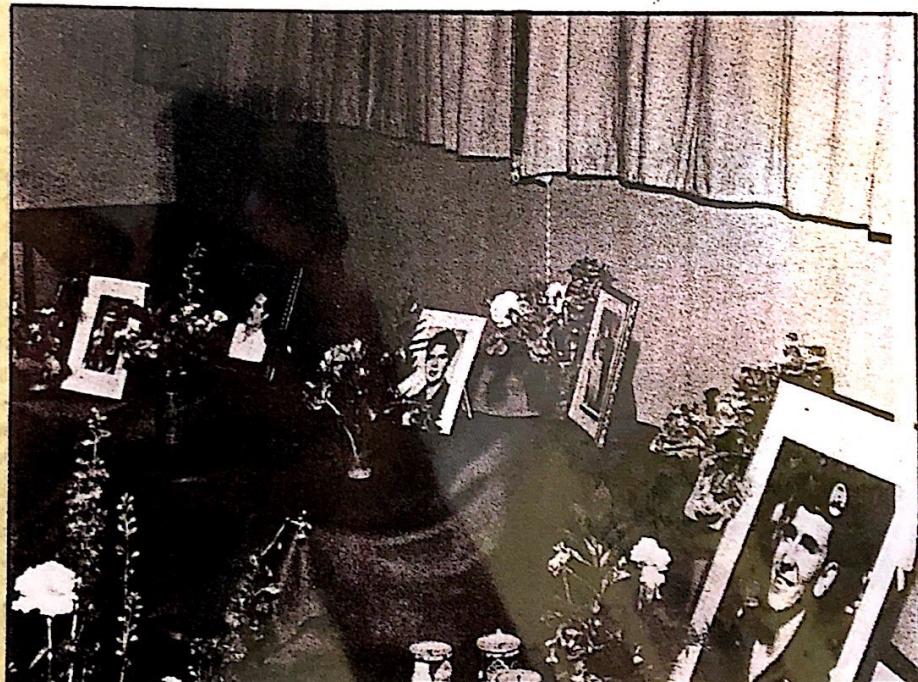
לזכרו של פנחס ז"ל

הערב אנו עורכים אזכרה לחולמירינו ובוגריינו שנפלו במלחמת ים הקרים ומציבים לזכרם להז' זכרון. לא להז' בכית-הקרנות אלא להז' בבית שאין כמותו לחיים, בית-ספר כאן, יום יום יקרא מישחו את שמו של פנחס ואת שם חבריו והוא היה הנצחתי אמרת.

היהתי מורותו של פנחס, החל מכתה ג' ועד כיתה ח'. אני זוכרת אותו היטב. קומה מריצעת, רחוב כתפים, בלוריית שער בלונדרינית-כזהה הנופלת על המצח ומדיו פעם יש לסלקה אהורה, גלי פנים ולב ותמיד במעב רוח טוב. לפעמים גערתי בו. ופנחס — אינו שומר טינה. לאחר חמש דקות — החירט הטוב על השפטים.

★

פנחס השתתף באופן קבוע בכל החגיגות והמסדרים ב- בית-הספר, בכתתו ובכתות אחרות. כשהגיעו שליח מכתה אחרת ובקש את פנחס, ידענו — עץ לתקוע בחצוצרה. ואז

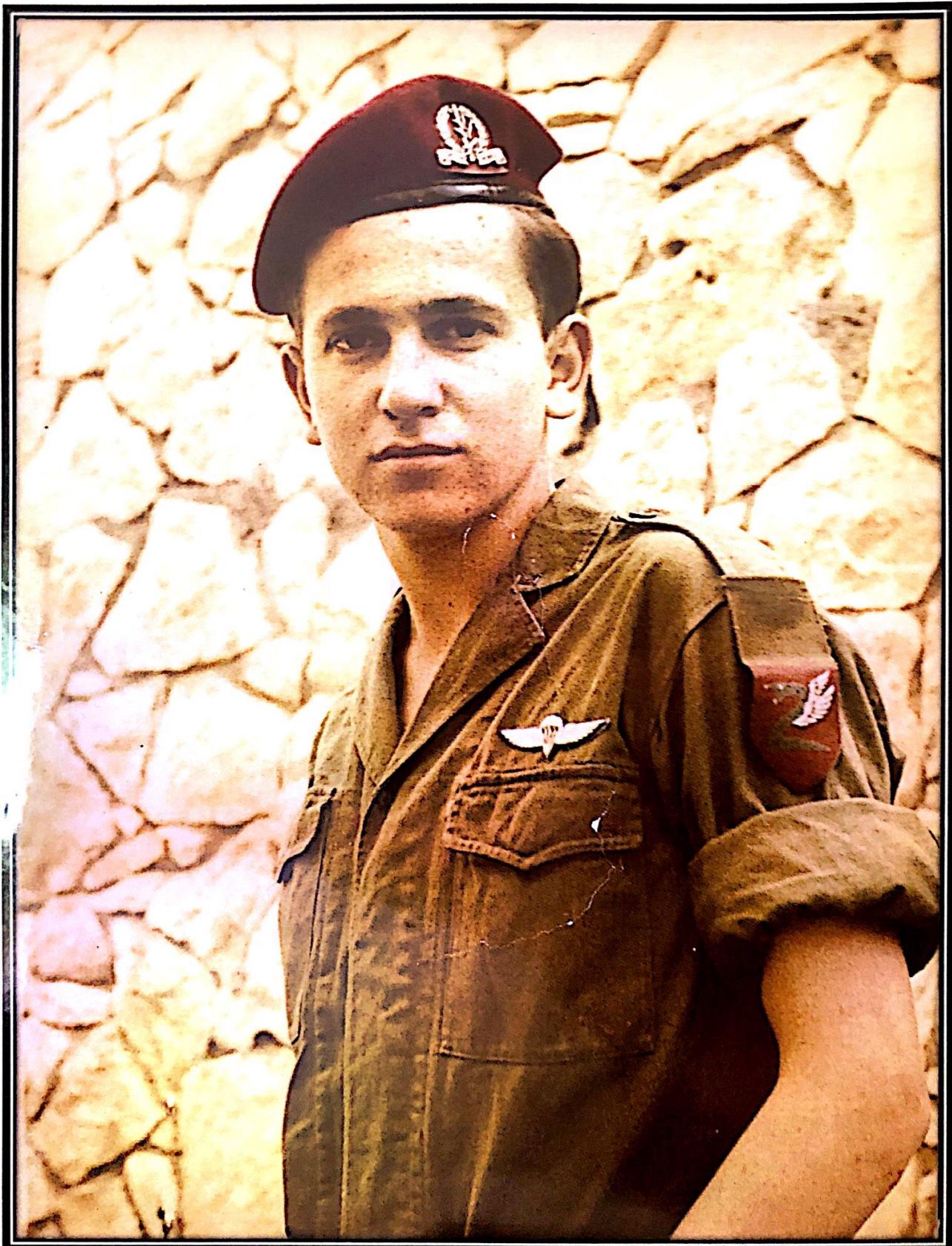
מושיע פנחס, במרדי תזמורת הנער, תיק העור השחור ביד, והחצוצרה מועצת ופנחס כבר משתחף בתכנית. לא רק בחגיגות — גם במסדרי אבל. גם במסדרי ימי הזיכרון לחיל צה"ל. נהגתי בכתתי לספר לילדים סיפוריים. זכור לי היטב שעור אחר. בשער זה בחרתי לספר את "החצוצרה נתבישה" מאת ביאליק. ואולי באמת בחרתי בסיפור זה בגלל פנחס כיוון שב- חדר המורים דרבנו לא פעם בינוינו ואמרנו: "מה געשה בלי פנחס החצוצרתו?" ...

לאחר הדיספור התקימה בכתה שיחה על הספר ומשמעותו ופנחס נטל חלק באוותה שיחה. זכרה לי הערת אחד התלמידים: "השם הזה עצוב כל כך, החצוצרה נתבישה...." על נפילתו של פנחס נודע לי רק يوم אחד לפני האזכרה בנירהיה. כשעמדתי ליד קבורי, בין בני משפחתו וידידי, השבתי עליו הרבה ואחת המחשבות הייתה: אכן, החצוצרה נתבישה... יחי זכרו ברוך.

פָּנִינָה בְּצָ

(מתוך דבריהם בית זכרון
לבוני בית-הספר, תל-חי)
בגוז שאנן).

פנחס גברון ז"ל

פנחס גברון ז"ל

1948-1973

